

20 stycznia 1931 r.

F42c 1/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12791.

Kl. 72 i 3.

Bohdan Pantoflicek
(Pilzno, Czechosłowacja).

Zapalnik uderzeniowy.

Patent dodatkowy do patentu Nr 8508.

Zgłoszono 10 kwietnia 1929 r.

Udzielono 4 grudnia 1930 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 27 lutego 1943 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi odmianę zapalnika, względnie jego bezpiecznika, opisanego w patencie głównym Nr 8508. Także i w tym wypadku zapalnik działa w momencie uderzenia w dwóch bardzo krótkich, bezpośrednio po sobie następujących okresach. W pierwszym okresie następuje odbezpieczenie, w drugim okresie, zależnie od tego z jaką siłą nastąpiło uderzenie, następuje zbiecie spłonki lub niewybuch.

Zapalnik wykonany w myśl niniejszego wynalazku jest znamienny tem, że ilość ruchomych mas jest ograniczona do minimum, z czego wynika możliwie wielka czu-

łość i natychmiastowość działania, przyczem do jego wyrobu nie używa się żadnych stopów glinu, które jak się okazało nie są niezawodne. Oprócz tego omawiany zapalnik posiada spłonkę, osadzaną na stałe w obsadzie iglicznej i tworzącą z nią jedną całość.

Przykład wykonania jednej z form nowego zapalnika przedstawiono na fig. 1, gdzie spłonka 1 jest wprasowana do miedzianej obsady 2. Obsada 2 znajduje się wewnątrz kadłuba 3 zapalnika i opiera się o płytę 4. Wewnątrz obsady 2 znajduje się lekka stalowa iglica 5 o dwóch ostrzach 14 i 15, posiadająca na zewnętrznej stro-

nie kołnierz 6, którym opiera się na obsadzie, Obsada 2 posiada zagięte wewnątrz brzegi 19, którymi przytrzymuje iglicę, której górny kołnierz uszczelnia komorę wewnątrz obsady. Obsada 2 jest zabezpieczona od wypadnięcia z kadłuba 3 zapalnika tylko siłą tarcia, bez pomocy jakichkolwiek czopków lub podobnych części. Zewnętrzna średnica 8 kołnierza jest większa od wewnętrznej średnicy 10 cylindrycznej części obsady 2, lecz mniejsza od średnicy 9 otworu płyty 4 tak, że krawędź 11 wbijanej iglicy zapalnika odcina zawsze obsadę 2, to jest część 12 obsady 2 zawierającą spłonkę. Jeżeli uderzenie nie było przytem dostatecznie silne, to iglica 5 odsuwa odciętą przedtem część 12 obsady i ostrza 14 i 15 iglicy nie dochodzą do spłonki 1. Jeżeli jednak uderzenie jest gwałtowne, to w odciętą część obsady wtłacza się kołnierz iglicy, wskutek czego ostrza 14 i 15 mają możność zbitcia spłonki 1.

Grubość ścian obsady musi być tak dobrana, żeby iglica siedziała podczas wystrzału zupełnie pewnie. Ze względu na małą masę iglicy 5 jest to możliwe nawet wtedy, gdy grubość ściany 16 obsady 2 jest stosunkowo mała. Jednocześnie materiał, z którego jest wykonana obsada 2, musi być tak dobrany, żeby iglica przy dostatecznie wielkiej sile uderzenia mogła zbić spłonkę.

Chcąc uniknąć wykonywania zbyt cienkich ścianek 16, można w obsadzie wykonać otwory 17 o długości 18 (fig. 2) i w ten sposób osłabić jej ściany, wskutek czego przy prawidłowym osadzeniu iglicy część 12 z łatwością zostanie odcięta i owinie kołnierz 6.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik uderzeniowy według pa-

tentu Nr 8508, działający zależnie od siły uderzenia pocisku o przeszkodę, znamieny tem, że posiada wewnątrz nieruchomą obsadę, do której bezpośrednio jest wpasowana spłonka i na której opiera się iglica zapomocą kołnierza, przyczem zbitcie spłonki następuje wtedy, kiedy krawędź kołnierza iglicy odetnie od obsady tę jej część, w której znajduje się spłonka.

2. Zapalnik według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada płytę, służącą oparciem dla obsady i zawierającą otwór wewnętrzny, którego średnica jest większa od zewnętrznej średnicy kołnierza iglicy, co umożliwia odcięcie dolnej części obsady przy uderzeniu pocisku o przeszkodę.

3. Zapalnik według zastrz. 1 — 2, znamieny tem, że dolna część kołnierza iglicy posiada kształt stożkowaty, co powoduje, że przy dużej sile uderzenia pocisku o przeszkodę w odciętą część obsady wtłacza się kołnierz iglicy, umożliwiając zbitcie spłonki, natomiast przy małej sile zderzenia się pocisku z przeszkodą nie wywołuje zbliżenia się ostrzy iglicy do odciętej części obsady ze spłonką.

4. Zapalnik według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że górna część obsady iglicznej posiada zagięte wewnątrz brzegi, którymi obejmuje iglicę tak, iż zapalnik jest u góry całkowicie zamknięty.

5. Zapalnik według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że obsada posiada w odpowiednich miejscach otwory, ułatwiające jej przecięcie.

6. Zapalnik według zastrz. 1, znamieny tem, że obsada utrzymywana jest w kadłubie zapalnika siłą tarcia.

Bohdan Pantofliček.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1

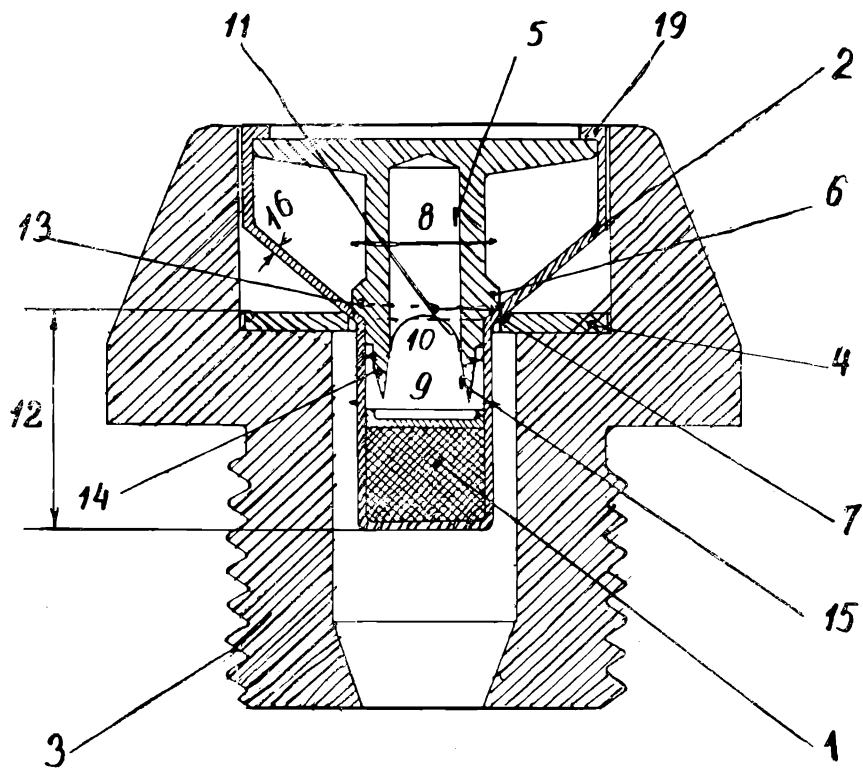

Fig.2

